

Fővárosi Ítéltábla,
mint másodfokú közösségi védjegy bíróság is
8.Pf...../2010/3.

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Várnai és Társa Ügyvédi Iroda (....., ügyintéző: dr. Várnai Rupert ügyvéd) által képviselt, felperes neve (....) felperesnek - a dr. Horicsányi László Ügyvédi Iroda (....) által képviselt, alperes neve (.....) alperes ellen - védjegybitorlás megállapítása és jogkövetkezményeinek alkalmazása iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2010. február 19. napján kelt, 1.P...../2008/26. számú ítélete ellen az alperes részéről 27. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését részben megváltoztatja és megállapítja, hogy az alperes 2008. november 11. napján a „STRING LITE 50 mk ILLUMINATION” megjelöléssel ellátott csomagolású fénydekorációs termék forgalmazásával bitorolta a felperes lajstromszámú nemzetközi védjegyét és a lajstromszámú közösségi védjegyét, ezzel a magatartással kapcsolatban a folyamatos jogsértés megállapítása iránti keresetet elutasítja. Mellőzi az adatszolgáltatásra és a megsemmisítésre vonatkozó rendelkezéseit, az elsőfokú perköltség összegét 370.000 (Háromszázhetvenezer) forintra mérsékli. Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

A felek a másodfokú perköltségüket maguk viselik.

Az alperes kérelmére 24.000 (Huszonnégyezer) forint szükségtelenül lerótt fellebbezési illeték visszatérítésének van helye.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú közösségi védjegy bírósággént is eljáró Fővárosi Bíróság ítéletében megállapította, hogy az alperes 2008. november 11-től kezdődően azzal, hogy „STRING LITE 50 MK Illumination” megjelöléssel ellátott csomagolással fénydekorációs terméket forgalmaz, bitorolja a felperes lajstromszámú „MK Illumination” nemzetközi ábrás, valamint lajstromszámú „STRING LITE” közösségi szövegvédjegyét. Megállapította, hogy az alperes 2009. április 1-től kezdődően azzal, hogy a „l.hu” honlapján a „String Light”, „Drape Light” és „Ice

Light" megjelölést használja D.N. fénydekorációs termékek reklámozása során, bitorolja a felperes, és lajstromszámú „STRING-, DRAPE- és ICE LITE" közösségi védjegyeit. Kötelezte az alperest a folyamatos jogsértés abbahagyására és eltiltotta a további jogsértéstől. Rendelkezett az elégtételadásról és kötelezte az alperest, hogy szolgáltatson adatot a bitorlással érintett áruk előállításában, forgalmazásában, illetve teljesítésében résztvevőkről, valamint az ilyen áruk terjesztésére kialakított üzleti kapcsolatokról. Elrendelte továbbá az ideiglenes intézkedéssel lefoglalt és kereskedelmi forgalomból visszahívott termékcsomagolások megsemmisítését alperes költségén. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. A perköltségről akként rendelkezett, hogy az alperest kötelezte 1 593 470 forint felperes részére történő megfizetésére.

A megállapított tényállás szerint a felperes a jogosultja a ... lajstromszámú „mk ILLUMINATION" nemzetközi ábrás-, továbbá a,, illetve lajstromszámú „STRING LITE", „DRAPE LITE", illetve „ICE LITE" közösségi szóvédjegyeknek, amelyek árujegyzéke a Nizzai Megállapodás szerinti 11., 35. és 37., továbbá 9., 11. és 28. ; 9., illetve 11. és 28. osztályokba sorolt áruk és szolgáltatások tekintetében biztosít oltalmat.

A felperesi cégcsoport fénydekorációs termékeit Magyarországon az M. H. Kft. értékesíti, akivel az ugyancsak fénydekorációs termékeket forgalmazó alperes a 2007. április 1-ét követő 12 hónapra szerződést kötött a forgalmazásra, majd ezt követően is vásárolt tőle terméket. Az alperes forgalmazza ugyanakkor a D.N.. (D.N.) kínai gyártótól beszerzett termékeket is, utóbbiakat vagy sárga és fekete vagy fehér színű dobozban. A felperes 2008. szeptember 22-én kapott tájékoztatást arról, hogy felmerült annak a gyanúja, miszerint a D.N. gyárában „STRING LITE 50" termékcsomagolás kerül gyártásra, benne olyan termékek kerülnek elhelyezésre, amelyekhez rögzített, ezüstszerű címkén az alperes cégneve szerepel. A felperes a 2008. november 11-i próbavásárlás során azt tapasztalta, hogy az alperes a szám alatt található üzletében olyan, nem a felperestől származó terméket forgalmaz, aminek a dobozán a „STRING LITE 50", valamint az „mk ILLUMINATION" megjelölések láthatóak, és rajtuk forgalmazóként az alperes van feltüntetve. Az alperes „l.hu" honlapján reklámozza fénydekorációs termékeit.

A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes 2008. november 11-től azzal, hogy idegen terméket az „mk Illumination" és „STRING LITE" megjelöléssel ellátott csomagolásban forgalmaz, valamint 2008. szeptember 18-án ilyen csomagolást gyártott, továbbá azzal, hogy termékeit honlapján 2008. október 26. és 2009. március 31. között „STRING-, DRAPE-, illetve ICE LITE" elnevezéssel jelölte, ezt követően pedig „String-, Drape-, illetve Ice Light" megjelöléssel reklámozza, bitorolja a perbeli védjegyeket. Kérte továbbá az alperessel szemben meghatározott jogkövetkezmények alkalmazását. Keresetlevelében egyidejűleg ideiglenes intézkedés elrendelését is kérte.

Az elsőfokú bíróság 1.P.26.123/2008/18. számú végzésével a kérelemnek részben helyt adva rendelkezett az ideiglenes intézkedésről. Az alperes fellebbezése folytán

eljárt Fővárosi Ítéltábla 8.Pkf.26.367/2009/3. számú végzésével a döntést helybenhagyta.

Az elsőfokú bíróság a védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény (Vt.) 12. § (2) bekezdésének a) pontja és (3) bekezdésének a), b) és e) pontja, valamint 27. §-ának (1)-(2) bekezdése, illetve a Tanács közösségi védjegyekről szóló 40/94/EK rendelete (Kvr.) 9. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontja, (2) bekezdésének a), b) és d) pontja, 98. cikkének (1) bekezdése, 14. cikke és a Vt. 76/D. §-a alapján a keresetet túlnyomórészt megalapozottnak találta.

A felperes által becsatolt termékminta, számla, próbavásárlásról adott nyilatkozat alapján megállapította, hogy az alperesi termék csomagolásán szereplő „STRING LITE”, valamint az ábrás „mk ILLUMINATION” megjelölések azonosak a és lajstromszámú felperesi védjegyekkel. Kitért rá, miszerint a perben nem volt vitás, hogy az alperes rendelt a felperes magyarországi forgalmazójától különféle termékeket és azokat jogszerűen forgalmazta, de a felperes pontosított keresetében kifejezetten a „STRING LITE 50 mk ILLUMINATION” megjelöléssel ellátott, 5 méteres, 50 izzós fényfüzér csomagolását jelölte meg védjegybitorlóként. A „STRING LITE 50” termék kapcsán az alperesi ügyvezető pedig úgy nyilatkozott, hogy nem tudja számlával igazolni ilyen termék felperestől történt vásárlását. Önmagában azon érv, miszerint a felperes 2006. évi katalógusában szerepelt ilyen termék, nem támasztja alá az alperesnek a jogszerű használatra, illetve a jogkimerülésre történt hivatkozását, nem igazolja, hogy ilyen termék jogszerűen került hozzá.

Az elsőfokú bíróság azt az alperesi védekezést is alaptalannak ítélte, hogy a becsatolt, próbavásárlás során beszerzett felperesi dobozba azért került idegen eredetű termék, mert az eladó pusztán „kedveskedésből” ezt a „díszesebb csomagolást” adta át a vevő részére, annak eredeti dísztelen fehér csomagolása helyett. Ugyancsak nem találta megalapozottnak azt a feltételezést, hogy tévedésből került volna az alperes birtokába ilyen termékcsomagolás, mert esetlegesen eltérő terméket kapott a felperestől a megrendelt helyett, továbbá azt az érvelést sem, miszerint a minőségi vizsgálat során a csomagolás kibontása esetén az alperesi alkalmazottak felcserélték a dobozokat. Okfejtése szerint a bizonyítatlanságon túlmenően irreleváns is ez az érvelés, mivel objektív jellegű jogsértésről van szó, így az alperes szándéka, esetleges feltételezései, tévedései nem alkalmasak a kimentésre. Minderre tekintettel az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a forgalmazás vonatkozásában a próbavásárlás időpontjától kezdődően az alperes megvalósítja a védjegybitorlást.

A sérelmezett termékcsomagolás gyártása tekintetében az elért bizonyítékok tükrében az első fokon eljáró bíróság az alperesi jogsértést nem találta megállapíthatónak és ugyanerre a következtetésre jutott a „STRING-, DRAPE- és ICE LITE” megjelöléseknek a „l.hu” honlapon történő használata körében is, ezért ebben a részében keresetet, mint alaptalant elutasította.

Ezzel szemben a 2009. április 1-től kezdődő időszakra nézve az F/20. szám alatt csatolt, kinyomtatott honlap oldalak alapján igazoltnak fogadta el, hogy az alperes a D.N. termékeinek reklámozása során a „String-, Drape- és Ice Light” megjelöléseket használja. Rámutatott, hogy noha a védjegyek szerinti „lite” helyett a honlapon a „light” szó szerepel a megjelölésekben, a második szótag kiejtése egyaránt „lájt”, így az átlagfogyasztók számára összetéveszthetőek, figyelemmel arra is, hogy a megjelölések első szótagjai teljes egyezést mutatnak a védjegyek kezdő elemével. Azt a védekezését pedig, hogy a megjelölések fajtanevek, az alperes semmivel nem bizonyította, ilyen formán ezt a kimentést az első fokon eljáró bíróság nem fogadta el. E körben utalt az ítélőtábla végzésében foglaltakra, melyben kifejtésre került, hogy önmagában az internetes keresés találati arányának nagy száma nem igazolja a fajtanevvé válást, de még ennek elfogadása esetén sem lehetne eltekinteni attól a körülménytől, hogy a felperes érvényes védjegyekkel rendelkezik, amelyeknek oltalomképesége a perben nem kérdőjelezhető meg, miként az sem kifogásolható, hogy a szóvédjegyek második tagjának írásmódja csak kis mértékben tér el a helyes nyelvtani írásmódtól.

Mindezek alapján az elsőfokú bíróság a forgalmazás, valamint 2009. áprilisától a honlapon megvalósuló megjelölés használat esetében megállapította a jogsértést és alkalmazta az alperessel szemben a kért jogkövetkezményeket.

Az ítélet ellen az alperes élt fellebbezéssel, amelyben annak megváltoztatásával a kereset teljes elutasítását, másodlagosan a perköltség mérséklését kérte.

Fenntartva a korábban általa már előadottakat, fellebbezésében azt hangsúlyozta, hogy a folyamatos forgalmazásra vonatkozóan a perben semmilyen bizonyíték nem merült fel és az ítélet sem adta indokát ennek a megállapításnak, erre tekintettel a folyamatos jogsértés folytatásától való eltiltás mellőzését kérte. Kifejtette, hogy okszerűtlenül vetette el az elsőfokú bíróság azon védekezését, hogy a perben csatolt egyetlen doboz árumintaként vagy tévedésből, a megrendelt áruk közé keveredve jogszerűen került hozzá. Megjegyezte, hogy a felperes egyetlen eltérést sem jelölt meg a valódi és a bitorlással érintett csomagolóanyag között, ami azt támasztja alá, hogy eredeti felperesi csomagolóanyagról van szó.

Vitatta a csomagolóanyag jogsértő gyártása alátámasztására felperes részéről becsatolt nyilatkozatok bizonyító erejét, mert életszerűtlennek találta, hogy amennyiben a felperes Kínáért felelős képviselője a D.N. gyárban tartott ellenőrzés során a védjegyet tartalmazó, de nem a felperes által gyártatott dobozokban alperesi termékeket talált volna, akkor ne intézkedett volna a jogsértés megszüntetése iránt. Csatolta a gyár képviselőjének angol nyelvű nyilatkozatát arról, hogy minden termék, amit az alperesnek küldött csakis eredeti sárga és fehér D.N.-os dobozba került csomagolásra és megküldésre. Kifogásolta, hogy kérése ellenére a felperes nem tett nyilatkozatot arról, hogy ő gyártat-e ebben a gyárban bármit. Újfént kitért arra, hogy a termékek kicsomagolva kerülnek az üzletben kiállításra, ezért a vásárlók döntését a védjegyek nem befolyásolják.

Előadta, hogy az ideiglenes intézkedés végrehajtására nem került sor, így nincs lefoglalt vagy a forgalomból kivont, de lefoglalható vagy kivonható termékcsomagolás sem, emiatt érthetetlen és végrehajthatatlan a megsemmisítésre vonatkozó rendelkezés, ezért ennek mellőzését kérte.

A fellebbezés az összetéveszthetőség körében ismételtén érvelt azzal, hogy a „String-, Drape- és Ice Light” megjelölések a fénytermékek körében fajtanévnek minősülnek. Megjegyezte, miszerint köztudomásúnak tekinthető, hogy a fény szó angolul „light”. Nem vitatta, hogy a „lite”, illetve a „light” karaktersor egyaránt „lájt”-nak ejtendő, de az, hogy a felperes a szót a köznapitól kismértékben eltérő írásmóddal kérte lajstromozni, álláspontja szerint nem eredményezheti a helyes írásmóddal alkalmazott fajtanevek használatának a kisajátítását. Az sem hagyható figyelmen kívül, hogy az interneten a szavak írásképe jelenik meg, a keresés pedig a beírt karakterek alapján történik, ennek folytán a hangzásuk közömbös. Megítélése szerint annak is jelentőséget kell tulajdonítani, hogy az alperes magyar cég és a hazai piacon folytatja kereskedelmi tevékenységét, ahol a vásárlók nem angol nyelven érdeklődnek a termékek iránt. Jogsértés hiányában kérte mellőzni az elégtételadásra és az adatszolgáltatásra vonatkozó ítéleti rendelkezéseket is, az utóbbi kapcsán megjegyezte, hogy a bitorlást az eljáró bíróság nem az áruk, hanem a csomagolás tekintetében állapította meg.

A perköltség körében sérelmezte, hogy noha a felperes csak részben lett pernyertes, az elsőfokú bíróság a teljes összeg megfizetésére kötelezte az alperest és nem értékelte sem azt, hogy az első ideiglenes intézkedés iránti fellebbezése eredményes volt, sem azt, hogy a kereset tisztázása egy teljes tárgyalást igényelt. Arra is rámutatott, hogy a megállapodás szerinti ügyvédi munkadíj a pertárgy értékét jelentősen meghaladja. Mindezek alapján az elsőfokú perköltség mérséklését kérte.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta, annak helyes indokai alapján. Álláspontja szerint teljes körben bizonyította mindkét körben az alperes védjegybitorló magatartását, így a csomagoláson feltüntetett azonos megjelölés használatát és a weblapon történő összetéveszthető megjelölés használatát is.

Kiemelte, hogy a védjegybitorlás objektív jogsértés, a tévedés, kedveskedés ez alól kivételt nem ad, mint ahogy az sem, hogy a fogyasztó esetleg csak a vásárlás végén találkozik a csomagolással. Az interneten történő reklámozással kapcsolatban előadta, hogy az elsőfokú ítélet az ideiglenes intézkedés kapcsán hozott másodfokú végzés indokaira is utalt, emellett kifejtette, hogy az alperes nem bizonyította, hogy a megjelölések fajtanévnek minősülnek továbbá hangsúlyozta, hogy a felperesnek érvényes védjegye van.

A támadott perköltség kapcsán azzal érvelt, hogy az elsőfokú bíróság által megítélt összeg nem csak az ügyvédi munkadíjat, hanem a különböző eljárási díjakat és illetékeket is magában foglalja, köztük a lajstromkivonatok költségét és a közjegyzői díjat is.

A fellebbezés nem támadta az ítéletnek a meghaladó keresetet elutasító rendelkezését, ami a gyártással és részben az internetes használattal volt kapcsolatos, ennek folytán e körben a másodfokú bíróság nem vizsgálódott, ezért ebben a részében a döntés jogerőre emelkedett.

A fellebbezés részben alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást megfelelően feltárta, abból okszerű következtetésre és helyes lényegi döntésre jutott, amivel indokaira is kiterjedően a másodfokú bíróság nagyobb részt egyetértett, azonban a forgalmazás folyamatosságának megállapítása, továbbá az adatszolgáltatás és a megsemmisítés tekintetében az alábbiak szerint az elsőfokú határozat megváltoztatására látott okot.

Az elsőfokú bíróság a Vt. 12. § (2) bekezdésének a) pontja és (3) bekezdésének a), b) és e) pontja, valamint 27. §-ának (1)-(2) bekezdése, illetve a Kvr. 9. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontja, (2) bekezdésének a), b) és d) pontja, 98. cikkének (1) bekezdése, 14. cikke és a Vt. 76/D. §-a alkalmazásával helyesen állapította meg, hogy az alperes a „STRING LITE 50 MK Illumination” megjelölést feltüntető dobozban történt termékforgalmazással, valamint a D.N. termékek elektronikus reklámozása során a „String-, Drape- és Ice Light” megjelölések használatával bitorolta a felperes perbeli nemzetközi ábrás és közösségi szövédjegyeit.

Az elsőfokú bíróság helyes módszert követve vetette össze a perbeli védjegyekkel a kifogásolt megjelöléseket és okszerűen jutott arra a megállapításra, hogy azok részben megegyeznek, részben az összetéveszthetőséget elérő mértékben hasonlatosak a felperes oltalom alatt álló védjegyeivel, különösen olyan körülmények között, amikor a forgalmazott, illetve az interneten bemutatott és kínált fénydekorációs termékek azonosságot mutatnak a védjegyek árujegyzékében szereplő árukkal. A fajtanévvel kapcsolatos alperesi érveléssel szemben a másodfokú bíróság az ideiglenes intézkedés felülbírálata során tett megállapításaira utal, azt azzal kiegészítve, hogy a csatolt honlap oldalakból megállapíthatóan az alperes nem fajta névként alkalmazta a megjelöléseket, hanem egyértelműen ezzel jelölte meg a termékeket, annak nevéként használva azt, ezért alappal nem hivatkozhat a Vt. 15. § (1) bekezdésének b) pontjára.

Hangsúlyozza a másodfokú bíróság, hogy a védjegybitorlás egyetlen termékkel is megvalósulhat, mert a Vt. mennyiségi meghatározást nem ír elő és akkor is megállapítható, ha eredeti termékkel történik. A használó csak akkor mentesülhet a jogkövetkezmények alól, ha igazolni tudja, hogy a jogosulttól rendelkezett engedéllyel vagy az árút jogszerűen szerezte be, azonban a perbeli esetben az alperes ügyvezetője úgy nyilatkozott, hogy a vásárolttal azonos paraméterű árú beszerzését nem tudja számlával alátámasztani. Helyesen értékelte bizonyításra alkalmatlannak az elsőfokú bíróság a sérelmezett termékcsomagolás alpereshez kerülésével kapcsolatos alperesi védekezést is, mert előadását semmivel nem igazolta, csupán feltételezésekbe bocsátkozott. A gyártás bizonyítására felperes által előtalált és szolgáltatott bizonyítékokat pedig a fellebbezés szükségtelenül

vitatta, mert e vonatkozásban a kereset elutasításra került. A kínai gyártótól a csomagolásra vonatkozóan adott nyilatkozat azért nem volt az alperes javára értékelhető, mert az nem döntötte meg annak a tényét, hogy a felperes az alperesi üzlethelyiségben jogsértő külsővel rendelkező terméket vásárolt. Annak, hogy a felperes hol gyártatja a termékcsomagolást, továbbá, hogy az üzletben alperes milyen módon állítja ki az árukat az érdemi döntésre nincs kihatása.

Mindezek alapján helytállóan állapította meg az első fokon eljáró bíróság, hogy a jogsértő termékcsomagolással és az interneten való megjelenéssel az alperes bitorolta a felperes perbeli nemzetközi és közösségi védjegyeit.

Alappal sérelmezte ugyanakkor a fellebbezés, hogy nem merült fel olyan adat a perben, ami a vitatása ellenében azt igazolta volna, hogy a próbavásárlás során beszerzett terméken kívül további értékesítés is történt. A 2009. június 19. napján tartott tárgyaláson a felperes úgy nyilatkozott, hogy a forgalmazás folyamatos, bár nem tudja, hogy van-e még piacon ilyen termék. Az érdemi döntés során már nem elegendő a jogsértés valószínűsítése, hanem azt a Pp. 164. §-ának (1) bekezdésében meghatározott módon bizonyítani kell. A felperes ennek nem tett eleget, a rendelkezésre álló bizonyítékokkal a felperes csak a 2008. november 11-i használati cselekményt tudta igazolni. Ezért a másodfokú bíróság a termékcsomagolással való forgalmazással megvalósult bitorlást kizárólag a próbavásárlás időpontjára fogadta el és tekintettel arra, hogy ezzel a jogsértés be is fejeződött, e körben a folyamatos jogsértés megállapítása iránti kereseti kérelmet elutasította.

Tévesen kifogásolta az alperes az elégtétel adására szóló kötelezést. A védjegybitorlás objektív jogkövetkezményeit - amennyiben az szükséges - a felperes jogosult volt kérni és annak az elsőfokú bíróság által megítélt formája arányban áll az elkövetett jogsértéssel.

Ugyanakkor eredményesen támadta a fellebbezés az adatszolgáltatással és a megsemmisítéssel kapcsolatos ítéleti rendelkezéseket. Az internetes reklámozás kapcsán ezek a jogkövetkezmények értelmezhetetlenek, a csomagolóanyagon történt felhasználás pedig egyszeri, a bírósági iratokhoz csatolt termékkel kapcsolatos magatartással valósult meg, ezért arra nézve ezek a jogkövetkezmények szükségtelenek, indokolatlanok, azokat a fellebbviteli bíróság mellőzte az ítéletből.

Helyesen hivatkozott továbbá arra is az alperes, hogy a gyártás és részben az interneten történt használat tekintetében a kereset elutasításra került, így a felperes fele részben pervesztesnek tekinthető és erre figyelemmel a perköltség megállapításánál az elsőfokú bíróságnak a Pp. 81. § (1) bekezdésének alkalmazásával kellett volna eljárnia.

A másodfokú bíróság - tekintettel a pernyertesség-pervesztesség megváltozott arányára is - a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. §-ában foglaltak alapulvételével az

elsőfokú perköltséget 370 000 forintban látta megállapíthatónak. Ebből 42 000 forint az arányos kereseti illeték, 24 000 forint a közjegyzői költség. A jogi képviselőt ellátásával felmerült ügyvédi munkadíjat a másodfokú bíróság 304 000 forintban találta az elvégzett tevékenységgel arányban állónak megállapítani, figyelemmel a csatolt számlára is.

Mindezek alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú döntés nem fellebbezett rendelkezéseit nem érintve a Pp. 253. § (2) bekezdése alkalmazásával az elsőfokú ítéletet a rendelkező részben foglaltak szerint részben megváltoztatta.

A fellebbezés részben eredményes volt, erre tekintettel a Pp. 81. §-ának (1) bekezdése szerint a másodfokú bíróság úgy rendelkezett, hogy a fellebbezési eljárással felmerült költségeiket a felek maguk viseli. Az alperes a fellebbezésen a szükségesnél nagyobb összegben rótta le az illetéket, ezért 24 000 forint illeték visszatérítésére tarthat igényt.

Budapest, 2010. október 28.

. Lesenyei Terézia s.k.

a tanács elnöke

. Pullai Ágnes s.k.

előadó bíró

Dr. Békefiné dr. Mózsik Tímea s.k.

bíró

A kiadmány hitelül: